

عنوان مقاله:

بررسی مقدار باقی مانده سم دیازینون در پرتقال تامپسون

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 23، شماره 105 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد شکرزاده

محمد کرمی

مهدی جعفری ولوجائی

آناهیتا زمانی رنانی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: امروزه، تجمع سموم در غذا، آب، خاک و هوا از مهم ترین موضوعات در زمینه سلامت انسان و محیط زیست است. خصوصیت مهم، سمیت مزمن آفت کش هاست که می تواند در بدن تجمع پیدا کنند. تجمع سموم در بدن با تماس مستقیم از طریق در معرض سموم قرار گرفتن یا غیر مستقیم از طریق غذا، تنفس یا جذب از راه پوست اتفاق می افتد. هدف این مطالعه، بررسی میزان باقیمانده سم دیازینون در محصولات پرتقال تولیدی باغ های مرکبات شهرستان ساری بود. مواد و روش ها: بررسی سم با استفاده از حلال آلی ((ان- هگزان)) از نمونه های پرتقال، که از مناطق مختلف شهر ساری جمع آوری شده بود، انجام شد. در این مطالعه سطوح دیازینون با استفاده از گازکروماتوگرافی که با دکتور جرم سنجی (MS) تجهیز شده بود ارزیابی شد. در این مطالعه حساسیت بر اساس ppb (قسمت در میلیارد) می باشد. داده ها توسط روش آنالیز واریانس مورد ارزیابی آماری قرار گرفت. یافته ها: تمام نتایج به دست آمده از مناطق مختلف در محدوده طبیعی بودند. محدوده طبیعی برای باقی مانده دیازینون در مرکبات بر اساس WHO حداکثر ۷/۰ ppm می باشد. بالاترین میزان سم مربوط به المشیر و پایین ترین میزان آن مربوط به مهدشت ۳ می باشد. استنتاج: نتایج مطالعه حاضر بیان می کند که سم دیازینون در تمامی نمونه ها یافت شده است و با توجه به حد مجاز این سم طبق استاندارد WHO می تواند تهدید جدی برای مردم منطقه باشد.

کلمات کلیدی:

Pesticide residues, Organophosphorus, Diazinon, Orange, Food Health, باقی مانده سموم, ارگانوفسفره, دیازینون, پرتقال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790669>

